Griffienummer: 1601
Notitienummer: 66.L6.7720/07
Datum vonnis: 22/11/2012

De Rechtbank van Eerste Aanleg van het Gerechtelijk Arrondissement Tongeren zetelend in Correctionele Zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

INZAKE

HET OPENBAAR MINISTERIE tegen

3149 , geboren te op en wonende te

Verdacht van:

Te meermaals, in meerdere malen op niet nader te bepalen data tussen 06 september 2007 en 24 oktober 2011:

A. Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12 en 15 tot 32, van het Decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.3,§1 van het Decreet houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid zoals gewijzigd bij decreet van 21.12.2007 (BS29.02.2008) tot aanvulling van het Decreet van 05.04.1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen", opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen achtergelaten, beheerd of overgebracht te hebben, in casu het storten van allerlei huishoudelijk afval (autobanden, steenpuin, een caravan, plastik tonnen, dakpannen e.a.);

B. Op het perceel, gelegen te , kadastraal gekend als ; eigendom van de feiten voor zover gepleegd voor 1 september 2009 strafbaar ingevolge de artikelen 99, par. 1, 146,1°-3°, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999" bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1°a (het verrichten van navolgend bouwwerk, niet uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie), namelijk het systematisch opslaan van afval (autobanden, steenpuin, een caravan, plastik tonnen, dakpannen e.a.)

Tevens gedaagd teneinde zich te horen veroordelen tot het opruimen van het perceel overeenkomstig artikel 16.6.4 van het decreet inzake algemene bepalingen inzake milieubeleid van 5 april 1995.

De dagvaarding werd overgeschreven ter hypotheken met vermelding:
Overgeschreven op het hypotheekkantoor van:

Vijfentwintig juli tweeduizend twaalf
Ref.:
Te storten op rek.
IBAN
Bedrag:
Vierenzeventig euro zevenenveertig cent
(Get).
Hypotheekbewaarder.

Gehoord in openbare zitting de voordracht van de zaak.

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering bij monde van dhr.

Gehoord beklaagde in zijn verdedigingsmiddelen bijgestaan door mr. loco mr.. advocaten te ; gezien de neergelegde besluiten en bijgevoegde stukken.

Allen gebruikten de Nederlandse taal.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklaagde door de bewaarder der Hypotheken ! van 25 juli 2012 nummer

Vaststellingen en beoordeling

Beklaagde wordt ervan beticht inbreuken te hebben gepleegd op het afvalstoffendecreet en de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, namelijk in strijd met de terzake geldende voorschriften allerhande afval te hebben gestort en opgeslagen.

Blijkens de gegevens van het strafdossier werd het schepencollege van op 20 augustus 2007 ingelicht omtrent het plaatsen van een stacaravan te . Voor deze constructie werd geen vergunning aangevraagd. Bovendien is het betrokken perceel volgens het gewestplan gelegen in agrarisch gebied.

De lokale politie was aanwezig tijdens de plaatsing van de caravan door beklaagde.

Op 31 augustus 2007 werd aan de caravan een schriftelijke verwittiging bevestigd om deze zo snel mogelijk te verwijderen. Ter gelegenheid van dit bezoek stelde de politie vast dat een gedeelte van het perceel omheind was en dat er een wateraansluiting was.

Er gebeurde een controle door de politie op 6 september 2007. De omheining en de wateraansluiting werden afgebroken, doch de stacaravan stond nog steeds ter plaatse en rond een gedeelte van het perceel waren er nu draadpalen geplaatst afgedekt met een groenkleurig zeil, op een ander gedeelte van het perceel waren recent draadpalen in beton gegoten om een omheining te maken. Er werden foto's gevoegd van de geplaatste constructies en de toestand van het perceel in het algemeen.

In zijn verhoor van 25 januari 2010 verklaarde beklaagde dat het ganse perceel werd opgeruimd en dat het perceel zich terug bevond in zijn oorspronkelijke staat. De stacaravan die er nog wel op stond zou eigendom zijn van een zekere uit

Na het verhoor van beklaagde gebeurde er een controle van het perceel op 4 maart 2010. De verbalisanten stelden vast dat de stacaravan werd verwijderd, doch de draadpalen waren nog aanwezig en er was een gesloten aanhangwagen/stacaravan op het perceel geplaatst. Allerhande afval was bij elkaar gebracht in een hoek van het terrein. Er werden foto's gevoegd van de toestand van het perceel en de daarop geplaatste constructies.

Er volgde een nieuw verhoor van beklaagde op 29 april 2010 waarin beklaagde aangaf te zullen overgaan tot de opruiming van het perceel.

Een nieuwe controle op 7 oktober 2010 toonde echter aan dat de toestand van het perceel quasi ongewijzigd was: de draad en de palen waren nog op het perceel aanwezig, puin, rommel en afval werden op het terrein verzameld en de gesloten aanhangwagen/caravan werd niet verwijderd. Er werden foto's gevoegd van de toestand van het terrein.

Tijdens controles op 10 februari 2011 en 21 april 2011 bleek de toestand nog steeds ongewijzigd en zelfs verergerd. Ook van deze controles werden foto's bij het dossier gevoegd.

Naar aanleiding van een controle op 22 juni 2011 konden de verbalisanten vaststellen dat de draadpalen waren verwijderd en dat een groot deel van het afval weg was. De toestand van het perceel was nog hetzelfde bij de laatste controle op 24 oktober 2011. Er werden foto's bij het dossier gevoegd.

Beklaagde betwist de hem ten laste gelegde feiten. Hij beweert al het afval, dat ooit door hem op het betrokken perceel werd verzameld, te hebben verwijderd in augustus 2010. Het nog aanwezige afval zou zijn gestort door een ondertussen ter ziele gegaan bandenbedrijf en zijn zoon. De gesloten aanhangwagen zou nog eigendom zijn geweest van zijn overleden vader en de draadpalen zouden zijn geplaatst door de huurder van een deel van het perceel waarvan beklaagde een schriftelijke verklaring bijbrengt. De belastende verklaringen die door zijn moeder werden afgelegd, zouden zijn ingegeven door een familievete. Ondertussen zou beklaagde het terrein helemaal hebben opgeruimd. Hij brengt foto's bij van de huidige toestand van het perceel.

Op geen enkel ogenblik van het strafonderzoek heeft beklaagde te kennen gegeven dat derden verantwoordelijk zouden zijn voor het stort op het perceel te Evenmin werden er bijkomende onderzoeksdaden gevraagd. De thans voorgebrachte verklaringen kunnen door de rechtbank niet op hun echtheid worden gecontroleerd. De inhoud ervan is bovendien strijdig met de gegevens van het strafdossier.

Gelet op de gegevens van het strafdossier, de vaststellingen van de verbalisanten en de gevoegde foto's, acht de rechtbank de feiten bewezen.

Strafmaat

Bij het beoordelen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, alsook met de persoonlijkheid van beklaagde en zijn strafrechtelijk verleden zoals dit door de rechtbank gekend is aan de hand van het voorliggende strafdossier. De rechtbank

houdt eveneens rekening met de door beklaagde geleverde inspanningen om het terrein op te ruimen.

In besluiten verzoekt beklaagde om hem de gunst van de opschorting te verlenen.

De opschorting is een uitzonderlijke gunst, die enkel kan worden toegekend als beklaagde aantoont dat een effectieve bestraffing hem op ernstige wijze zou treffen in zijn professioneel, familiaal of sociaal leven. Beklaagde brengt hieromtrent geen gegevens bij zodat de rechtbank niet kan nagaan of en op welke wijze een bestraffing hem zou stigmatiseren. Bovendien houdt de rechtbank ook rekening met de aard van de feiten en is zij de mening toegedaan dat het verlenen van de gunst van de opschorting geen gepast signaal zou uitmaken.

Een straf zoals hierna bepaald komt gepast voor.
De feiten werden gepleegd met eenzelfde opzet zodat slechts één straf moet worden uitgesproken.

Herstelvordering

Bij brief van 20 augustus 2009 gericht aan het openbaar ministerie, leidde de Vlaamse overheid, agentschap inspectie RWO, haar herstelvordering in waarvoor de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een eensluidend advies overmaakte.

Gelet op de door beklaagde bijgebrachte stukken waaruit de regularisatie van de toestand van het betrokken perceel blijkt, is de vordering van de Vlaamse overheid terzake ongegrond.

Gezien de artikelen:

- Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken: art. 194
- Strafwetboek: art. 40 – 65
- Art. 2, 3, 12 en 15 tot 32 van het Decreet van 2 juli 1981 zoals gewijzigd bij Decreet van 20 april 1994, strafbaar gesteld overeenkomstig artikel 16.6.3,§1 van het Decreet houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid zoals gewijzigd bij decreet van 21.12.2007 (BS29.02.2008) tot aanvulling van het Decreet van 05.04.1995
- Art. 99, par. 1, 146,1°-3°, 149 en 204 van het decreet d.d. 18 mei 1999
- Art. 6.1.1.1° - 6.2.1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening
- Art. 84 - Hypotheekwet
- Art. 8 – Wet 29/06/1964 – gewijzigd door de wet van 10/02/1994 - art. 4
- Art. 29 van de wet van 01/08/1985 – gewijzigd door de wet van 22/04/2003 en het K.B. van 19/12/2003 en het K.B. van 31/10/2005
- K.B. van 28/12/1950 art. 91, 2° lid – gewijzigd door het K.B. van 23/12/1993 art. 1 – gewijzigd door het K.B. van 11/12/2001
- Wet van 5/03/1952 art. 1 – gewijzigd door de wet van 24/12/1993
- Wet van 15/06/1935 art. 11, 12, 14, 23, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank uitspraak doende op tegenspraak

Verklaart de beklaagde 1 schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten en veroordeelt hem voor de vermengde feiten A en B tot een geldboete van 250,00 euro verhoogd met 45 opdeciemen en alzo gebracht op 1.375,00 euro of zes weken vervangende gevangenisstraf.

Gelast het volledig uitstel van voornoemd geldboete en dit gedurende een termijn van DRIE JAAR.

Verplicht beklaagde tevens bij toepassing van artikel 29 van de Wet van 01.08.1985 - gewijzigd bij de Wet van 22.04.2003, het K.B. van 19.12.2003 en het K.B. van 31.10.2005 tot betaling van een bedrag van 25 EUR, vermeerderd met 50 opdeciemen en alzo gebracht op 150 EUR, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, ingesteld bij artikel 28 van de Wet van 01.08.1985.

Legt aan beklaagde overeenkomstig artikel 91, 2° lid van het K.B. van 28.12.1950, houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 11.12.2001, een vergoeding op van 32,27 EUR.

Veroordeelt beklaagde tot de strafkosten, deze tot op heden berekend op 117,30 EUR.

Zegt dat, van zodra dit vonnis kracht van gewijsde heeft bekomen, de griffier een uittreksel van dit vonnis dat de naam, de voornamen, en de woonplaats van beklaagde bevat alsook de vermelding van de rechtbank waardoor het vonnis is gewezen ter hand zal stellen van de hypotheekbewaarder om melding ervan te maken in de rand van de inschrijving waarin reeds melding gemaakt werd van de dagvaarding.

Verklaart de herstelvordering van de Vlaamse overheid, agentschap inspectie RWO, ingeleid bij het openbaar ministerie bij brief van 20 augustus 2009, ongegrond.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare zitting te TONGEREN op 22 november 2012.
Aanwezig:
Mevr. Alleenzetelend Rechter – Toegevoegd Rechter,
Het OPENBAAR MINISTERIE zoals bij naam vermeld op het Pro Justitia van uitspraak en
Griffier.